

ਧਾਮਨ ਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਰੂਪ ਆਪਿ ਦਿਖੁ ਕੁਆ
 ਅਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਰੂਪ ਗੀਆ ਉਸਤਿ ਰੂਪੀ ਮਾ
 ਰਿ ॥ ਤੁੰਬੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇ ਗਵੇਲੁ
 ਦਿਯੋ ਗੀ ਮਿਲਿ ਦੁਨਿ ਆਸ ਜੰਗੀ ਮੇਲਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਤੰਤੁ
 ਜਣਾਇ ਤਿਸੇਈ ਜਨ ਸਭੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੰਦਰੀ ਆਖਿ ਦੁ
 ਖਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਸ
 ਹ ਜੇਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਰੂਪ ਆਪੇ ਕਰ ਜਾਤੇ ਗ
 ਵੀ ਆਸ ਕਰੇਇ ॥ ਰੂਪ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਰ ਕੋਇ ॥
 ਤੁੰਬੁ ਕਰੇ ^{ਤੇ} ਦੁਖ ਜਾਪੁ ਤਿਸੇਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਖ
 ਪਗ ਦੁਰੇਇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਆਸ ਮਹਲਾ ॥ ਉਤ੍ਰ ਸ
 ਰਦਰ ਕੈ ਕੁੰਦਿ ਲੇਨਿ ਦੁਸਾ ਪਾਢੀ ਪਟ ਕੁਤਿ ਨਹੀ ਕੀ
 ਮਾ ॥ ਪੰਕਜ ਮੰਗ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇ ਖਾਤ ਹਰੁ

ਬੀਅਲੇ॥੧॥ਮਨਏਕੁਚੇਤਸਿਸੁਖਮਨਾ॥ਹਠੀਬਿਸ
ਰਤਤੇਰੇਗੁਣਗਲਿਆ॥੧॥ਠਠੀ॥ਨਾਹਉਜਤੀਸਤੀ
ਨਤੀਪਾਨਿਆਮੁਰਖਮੁਗਪਾਜਨਮਕੁਇਆ॥
ਪੁਣਵਤੀਨਾਕਤੀਨਕੀਸਰਹੁਸਿਨਤੀਤੀਦੀਸਰ
ਆ॥੨॥੩॥ਆਸਾਮਹਲਾਪਾਰੁਈਪੁਪਤਿਮਨੁਖ
ਦੇਹੁਠੀਆਗੀਬਿਦਮਿਲਵਕੀਇਹੁਤੇਰੀਬਰੀਆ
ਅਟਰਕਾਜਿਤੇਕੇਕਿਤੈਨਕਾਮਾ॥ਮਿਲਿਸਾਪਸੰਗਭੀ
ਭਭਕੇਦਲੁਨਾਮਾ॥੧॥ਸਠੀਜਾਮਲਗੁਨੁਦਲੁਲਤਰ
ਨਕੈ॥ਜਨਮੁਵਿਰਥਯਾਤਰੀਰੀਆਇਆਕੈ॥੧॥
ਠਠੀ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮਪਠਮਨਕੁਆਇਆ
ਸੇਵਾਸਾਪਨਜਾਨਿਆਹੁੰਗਇਆ॥ਕੁਹਨਨਾਕੁ
ਹਮਤੀਚਕਰੀਆ॥ਸਰਵਪਠੇਕੀਗਾਖਹੁਸਰਮਾ
॥੨॥੩॥

ਸੇਈ ਸੇਈ ਸਹਾਸ ਬੁਝਾਈ ਬਸਾ ਚਾਸ ਚੀ
ਨਾਈ। ਤੇ ਕੀ ਸੇਈ ਜਾਇ ਨ ਜਾ ਸੀ ਰਚਨਾ
ਜਿਸ ਰਚਈ। ਠੰਠੀ ਠੰਠੀ ਕੁਤੀ ਕਰੀ ਕਰੀ
ਸੇ ਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਸੇ ਉਪਾਈ। ਕਰੀ
ਕਰੀ ਏ ਪੇਰੀ ਤਾ ਮਾਪਣਾ ਜਿਸੇ ਵਤਿਸ ਚੀ
ਵਤਿ ਆਈ। ਜੇਤਿ ਸੁਕਾਵੈ ਸੇਈ ਕਰਸੀ
ਫਰੀ ਕੁਕੁ ਕਰਣਾ ਜਾਈ। ਸੇਧਾ ਤਿਸਾ
ਰਸਾ ਗਾਪਾ ਤਿਸਾ ਜਿਸੇ ਨਾਨਕ ਰਹੁਰ
ਜਾਈ।

ਗਾਵਨਿ ਤੁਪਨ ਮੋਹਣੀ ਆਮਨ ਮੋਹਨੀ ਸੁ
 ਰਗਮ ਛੁਪਾਇ ਆਲੋ ਗਾਵਨਿ ਤੁਪਨ
 ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਨੁਸਠੀ ਰਥ ਨਾਲੇ
 ਗਾਵਨਿ ਤੁਪਨ ਜੋ ਪਮ ਗਬਲ ਸੁ ਗਾਵੁ
 ਨਿ ਤੁਪਨ ਕਾ ਛਿਚਾਗੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਪਨ ਪੰ
 ਰੁਮੰ ਰਲ ਕਹਮੰ ਰੁਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਸਾਗੇ
 ਮੋਹੀ ਤੁਪਨ ਗਾਵਨਿ ਜੋ ਤੁਪਨ ਰੁਕੁਨਿ ਰਤੇ
 ਤੇਰੇ ਰਗਤਿ ਰਸਾਲੇ ਹਰਿ ਕੇ ਤੇ ਤੁਪਨ ਗਾਵਨਿ
 ਸੇ ਮੇਰੇ ਤੁਪਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਬੀਭਾਗੇ

ਸੇਖਰੁ ਸੇਖਰੁ ਜਗਿ ਤਹਿ ਪਿਆਇਆ ਜੀਉ ਜ
ਨਾਨਕ ਤੀਰਥ ਲਿਜਾ ਸੀ। ਤੇਰੀ ਕੁਗਤਿ
ਤੇਰੀ ਕੁਗਤਿ ਕੁਗਤਿ ਜੀਹ ਰਹੇ ਬਿਅੰਤ ਬੇਅੰਤ
ਤੇਰੇ ਕੁਗਤਿ ਤੇਰੇ ਕੁਗਤਿ ਸਲਾਹਿ ਤੁਧ ਜੀਹ ਰਿ
ਕਾ ਅੰਗੇ ਕਾ ਅੰਤਾ ਤੇਰੀ ਮੁਨਿ ਕਤੇਰੀ ਅਨੰਕ
ਕਰਹੀ ਹਰਿ ਪੁਆਸੀ ਤਪਤਾ ਪਹਿਜਾ ਪਹਿਬਿ
ਅੰਤਾ ਤੇਰੇ ਅਨੰਕ ਤੇਰੇ ਅਨੰਕ ਪਨਹਿ ਬਹੁ
ਸਿਮਰਿ ਸਾਸਤਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰਹਮ
ਕਰੰਤਾ। ਸੇਕੁਗਤ ਸੇਕੁਗਤ ਕੁਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਜੋ ਕੁਏ ਸੇਰੇ ਹਰਿ ਕੁਗਤਿ ਤਾ। ॥ ੪ ॥ ਤੁਆ

60

ਸਭ ਸਾਧਿਕਾ ਜੀ ੨੭੨੦

ਪਠਖਅਪਠਿਪਠਕਰਤਾਜੀਨੂਪਜੇਦਰੁਸਾਇ
 ਹੁਰਕੈਇਹ।ਨੂਜਗਜਗਦੈਕੈਸਦਸਦਰੂਏ
 ਕੈਜੀਤ੍ਰਿਹਚਲਕਰਤਾਸੋਇ।ਤੂਆਪੇਕਾਏ
 ਸੋਇਦਰੁਜੇਜੀਤੂਆਪੇਕਰਹੀਸੁਤੈਇ।ਤਪ
 ਆਪੇਸਿਸਟਿਸਕੁਏਪਾਇਜੀਤਪਆਪੇ
 ਸਿਠਜਸਕੁਗੀਈ।ਜੂਨਾਨਕਹੁਗਾਏਕਰਤੇ
 ਕੈਜੀਜੇਸਕੁਸੈਕਾਜਦੈਈ॥੫॥੧॥ਆਸਾਮ
 ਗੁਰੂ।ਤੁਕਰਤਾਸਭਿਅਭੁਸੈਨਾਸਾਂਇ।ਜੇਤਉ
 ਕਾਏਸੋਥੀਕੀਜੀਜੇਤੁਏਹਿਸੋਇਹਭਿਪਾਇ।१॥੮॥
 ਈ।ਸਕੁਤੇਹੀਤੂਸਕੁਨਿਪਿਆਇਆ।ਜੀਸੋਨੇਕਿ
 ਪਾਕਰਹੀਤਿਨਿਸਮੁਠਤਾਪਾਦਿਕੁਆ।ਗੁਰਮੁਖਿਲਾ

'ਸੇਖਰੁ ਸੇਖਰੁ ਜਗ੍ਗਿ ਤਹਿ ਪਿਆਇਆ ਜੀਉ ਜ
 ਨਾਨਕ ਤੀਰਥ ਲਿਜਾ ਸੀ। ਤੇਰੀ ਕੁਗਤਿ
 ਤੇਰੀ ਕੁਗਤਿ ਕੁਗਤਿ ਜੀ ਹਰਿ ਕਰੇ, ਬਿਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ
 ਤੇਰੇ ਕੁਗਤਿ ਤੇਰੇ ਕੁਗਤਿ ਸਲਾਹਿ ਤੁਧ ਜੀ ਤਹਿ ਅਸੀ
 ਕਾ ਅਸੇ ਕਾ ਅੰਤਾ ਤੇਰੀ ਅਨੰਕ ਤੇਰੀ ਅਨੰਕ :
 ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੁਆਜੀ ਤੁਧ ਤਾਪਹਿ ਜਾਪਹਿ ਬਿ
 ਅੰਤਾ ਤੇਰੇ ਅਨੰਕ ਤੇਰੇ ਅਨੰਕ ਪਨਹਿ ਬਹੁ
 ਸਿਮਰਿ ਸਾਸਨ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਭਟਕਰ ਮ
 ਕਰੰਤਾ। ਸੇ ਕੁਗਤਿ ਸੇ ਕੁਗਤਿ ਕੁਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਜੋ ਕੁਏ ਸੇਰੇ ਹਰਿ ਕੁਗਤਿ ਤਾ। ॥੪॥ ਤੁਆ, ੬

ਸਦਿ ਨ

ਜੀ ੨੭੨੦

60

ਪਠਖਅਪਠਿਪਠਕਰਤਾਜੀਨੁਪਜਦੁਰਸਾਇ
ਰੁਤਕੈਇੰ। ਨੂਨੁਗੁਨੁਗੁਦੈਕੈਸਦਸਦਰੂਏ
ਕੈਜੀਤ੍ਰਿਹਚਲਕਰਤਾਸੇਇੰ। ਤੁਆਪੇਕੁਦੈ
ਸੋਇਦੁਰਤੈਜੀਤ੍ਰੁਆਪੇਕਰਤਾਸੋਇੰ। ਤੁਪ
ਆਪੇਸਿਸਟਿਸਕੁਏਪਾਇਜੀਤ੍ਰੁਆਪੇ
ਸਿਰਜਸਕੁਗੈਇੰ। ਤੁਨਾਨਕਰਤਾਦੁਗਾਦੈਕਰਤੈ
ਕੈਜੀਜੈਸਕੁਸੈਕਾਜਦੈਇੰ॥੫॥੧॥ਆਸਾਮ
ਗੁਰੂ। ਤੁਕਰਤਾਸਾਇਆਸਮੈਕਾਸਾਇੰ। ਜੈਤਉ
ਕੁਦੈਸੋਏਕੀਸੀਜੈਤੁਦੈਸੋਇੰ। ਤਉਪਾਇੰ॥੧॥੧॥
ਭੀ। ਸਕੁਤੇਠੀਤ੍ਰੁਸਕੁਨੀਪਿਆਇਆ। ਜਿਸਨੇਕਿ
ਪਾਕਰਤਿਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪਾਇਕੁਆਗੁਰਮੁਖਿਲਾ

ਸਦਿਸ ਪੀ ੨੭੨੦

60

ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿਪ

੫

ਪਰਖਾਅਪਰਿਪਰਕਰਤਾਜੀਨੁਪਜੇਦਰੁਸਾਇ
ਰੁਕਵੈਈ। ਤੁਜਗਜੁਗਾਦੈਕੈਸਦਸਦਰੁਏ
ਕੈਜੀਤ੍ਰਿਹਚਲਕਰਤਾਸੋਈ। ਤੁਆਪੇਰੁਾਦੈ
ਸੋਈਦਰੁਜੈਜੀਤ੍ਰੁਆਪੇਕਰਹੀਸੁਤੈਈ। ਤਪ
ਆਪੇਸਿਸਟਿਸਕੁਏਪਾਇਜੀਤ੍ਰੁਆਪੇ
ਸਿਰਜਸਕੁੰਗੀਈ। ਤੁਨਾਨਕਰੁਹਗਾਦੈਕਰਤੇ
ਕੈਜੀਜੈਸਕੁਮੈਕਾਜਦੈਈ॥੫॥੧॥ਆਸਾਸ
ਗਾਏ। ਤੁਕਰਤਾਸਭਿਅਭਮੈਰੁਸਾਂਈ। ਜੇਤੁਭਿ
ਰੁਾਦੈਸੋਈਕੀਸੀਜੈਤ੍ਰੁਦੇਹਿਸੋਈਹਭਿਪਾਈ॥੧॥੧॥
ਭੀ। ਸਕੁਤੇਠੀਤ੍ਰੁਸਕੁੰਨਿਪਿਆਇਆ। ਸਿਸੋਕਿ
ਪਾਕਰਹਿਤਿਨਿਸਮੁਠਤਾਪਾਦਿਕੁਆਗੁਰਮੁਖਿਲਾ